

Giải đáp 13 thắc mắc của cô giáo Trần Thị Lam

Cháu Trần Thị Lam:

Mới đây lang thang trên mạng, chú đọc được một bài viết của cháu, có tựa đề “**Thắc mắc biết hỏi ai**”. Trong đó cháu có nêu ra mười ba thắc mắc liên quan đến chế độ Cộng Sản Việt Nam (CSVN) hiện nay ở Việt Nam:

- 1- Việt Nam có 9.000 giáo sư, 24.000 tiến sĩ nhưng không có bất kì bằng sáng chế nào. Vậy những giáo sư, tiến sĩ đó, họ làm gì?
- 2- Giáo dục Việt Nam cải cách không ngừng, vậy tại sao 63% sinh viên thất nghiệp khi ra trường?
- 3- Báo chí ca ngợi người Việt Nam thân thiện hiếu khách, vậy tại sao đa số du khách nước ngoài tuyên bố sẽ không quay trở lại Việt Nam lần thứ 2?
- 4- Đảng Cộng sản Việt Nam thừa nhận rằng chưa có nhận thức rõ, cụ thể và đầy đủ về thế nào là “Nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa”, vậy rốt cuộc ai nghĩ ra mô hình này?
- 5- Nhiệm vụ của báo chí truyền thông là nói lên sự thật hay là nói lên những điều có lợi cho đảng?
- 6- Nhà nước nhận lương từ tiền thuế của dân để làm việc phục vụ nhân dân hay để cai trị nhân dân?
- 7- Công an là lực lượng được thành lập để bảo vệ dân hay bảo vệ chế độ?
- 8- Khẩu hiệu của quân đội là “trung với đảng”, vậy sao khi hi sinh lại ghi trên bia mộ là “tổ quốc ghi công” chứ không phải “đảng ghi công”?
- 9- Tại sao có “huân chương kháng chiến chống Pháp, chống Mỹ” mà lại không có “huân chương kháng chiến chống Tàu”?
- 10- Đảng cử thì đảng bầu, tại sao đảng cử lại bắt dân bầu?
- 11- Chủ nghĩa xã hội là chế độ ưu việt, vậy tại sao nó sụp đổ tại Nga, nơi nó được sinh ra và tại sao chỉ còn vài quốc gia theo mô hình này?
- 12- Tư tưởng Mác-Lenin là tư tưởng khai sáng nhân loại, vậy tại sao tượng Lenin bị phá sập tại Nga và các nước đông Âu trong tiếng hò reo của nhân dân?
- 13- Hồ Chí Minh từng nói: “Không, tôi chẳng có tư tưởng gì ngoài tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê”. Vậy giáo trình tư tưởng Hồ Chí Minh ở đâu ra?

Người ta thường nói: “hỏi tức là trả lời” nên chú nghĩ là, dù ít hay nhiều, cháu cũng đã có câu trả lời cho những thắc mắc này rồi; tuy nhiên chú cũng **thử** giải đáp trên giấy trắng mực đen theo sự hiểu biết hãn hẹp của chú, để xem nhưng lời giải đáp này có được phần nào trùng hợp với những lời giải đáp mà cháu không nhé!

1- Việt Nam có 9.000 giáo sư, 24.000 tiến sĩ nhưng không có bất kì bằng sáng chế nào. Vậy những giáo sư, tiến sĩ đó, họ làm gì?

Như cháu đã biết đường lối giáo dục của đảng CSVN trong quá khứ cũng như hiện tại là đào tạo học sinh và sinh viên trở thành những con người “HỒNG” hơn “CHUYÊN”; nên phần lớn những người xuất thân hay tốt nghiệp dưới mái trường đại học của Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam (CHXHCN/VN) có thể là rất phong phú kiến thức về chủ nghĩa cộng sản, về cung cách tuyên truyền bịp bợm và dối trá, về nghệ thuật trấn áp nhân dân để duy trì chế độ Cộng Sản “muôn năm” trên đất nước Việt Nam, song về kiến thức chuyên môn thì hết sức nông cạn.

Mặt khác, phần lớn cái luận án đồ tiến sĩ của họ đâu có phải do học hỏi, nghiên cứu, nghiền ngẫm rồi nặn óc để viết ra đâu, mà là thuê các tổ chức viết mướn đăng quảng cáo tùm lum trên mạng. Một trong các tổ chức này có tên là “**Luận Văn Án Tiến Sĩ.Com**” đã đăng quảng cáo như sau:

*Đến với **Luận Văn Án Tiến Sĩ.Com** không những các bạn nhận được chất lượng dịch vụ tốt nhất mà còn có giá cạnh tranh nhất. Chúng tôi cam đoan sẽ giữ bí mật tuyệt đối thông tin cá nhân của quý khách khi sử dụng dịch vụ của chúng tôi. Để biết thêm chi tiết về dịch vụ thuê viết luận văn vui lòng liên hệ: **Hotline:** 0972.162.399, Mr.Luân. **Email:** hotro.luanantiensi@gmail.com”*

Với kiến thức chuyên môn thấp kém hay vay mượn như thế thì làm sao mà 9.000 giáo sư và 24.000 tiến sĩ của VN lại có thể có được một cái bằng sáng chế được hả cháu?

Cháu hỏi họ đang làm gì ư, họ là Tổng Bí Thư đảng CSVN, Nguyễn Phú Trọng đấy! Họ là Bộ Trưởng Giáo Dục và Đào Tạo, Phùng Xuân Nhạ, củ cháu đấy! Phần còn lại, khoảng 60 %, đang nắm giữ hầu hết các chức vụ then chốt của Đảng CS và Nhà Nước XHCN/VN từ cấp trung ương tới cấp huyện, và phần còn lại “chậu kiếng” tiến sĩ được phân bố rải rác từ ải Nam Quan đến Mũi Cà Mau để bộ GD&ĐT của cháu phô trương thành quả vĩ đại về giáo dục và đào tạo với các quốc gia chậm tiến và lạc hậu rằng: **“VN là một trong những quốc gia có rất nhiều giáo sư và tiến sĩ vào bậc nhất nhì thế giới.”**

Dưới đây là một vài ví dụ điển hình về những vị tiến sĩ nổi tiếng của CHXHCN/VN với những lời phát biểu ngây ngô và ngu dốt:

- TS Vũ Đình Ánh, chuyên gia kinh tế, người đã tuyên bố tại Diễn Đàn Phát Triển Doanh Nghiệp Việt Nam ngày 22-6-2017 rằng: *“... thu thuế như vật lông vịt, vật làm sao cho sạch, nhưng đừng quá vội để con vịt nó kêu toáng lên.”*
- TS Vũ Minh Giang, đại học quốc gia Hà Nội người đã tuyên bố vào dịp dân chúng Ukraine giết đổ và đập phá tượng Lenin ở thủ đô Kiev rằng: *“Đào mộ tổ tiên tôi thì được.... nhưng giết đổ tượng Lenin là thiếu văn hóa.”*
- TS Luật, Đỗ Văn Đương, Đại Biểu Quốc Hội khóa XIII của TP/HCM đã phát biểu tại buổi thảo luận về tình hình lạm phát của Quốc Hội vào ngày 05/08/2011 như sau: *“Tôi không nghĩ lạm phát ở nước ta cao nhất khu vực... theo tôi phải xem lại chỗ này. Tôi đi các nước thấy giá tiêu dùng đất đỏ, một đĩa rau muống xào ở Thượng Hải có giá 200 nghìn đồng nhưng ở Việt Nam chỉ mấy chục nghìn... cần xem lại đánh giá chỉ tiêu lạm phát này có đúng không, theo tôi lạm phát ở Việt Nam không phải là cao nhất...”*

2- Giáo dục Việt Nam cải cách không ngừng, vậy tại sao 63% sinh viên thất nghiệp khi ra trường?

Có khá nhiều nguyên nhân dẫn đến việc 63% sinh viên ra trường thất nghiệp dù là nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam thường huênh hoang tuyên bố rằng đường lối giáo dục của họ được cải cách không ngừng.

- Mục tiêu chính của việc cải cách giáo dục ở bậc đại học Việt Nam không nhằm vào việc nâng cao chất lượng mà chỉ nhằm vào việc nâng cao số lượng sinh viên ra trường để khoe thành tích mà thôi.
- Việc cải cách và phát triển ngành giáo dục không đồng bộ với sự phát triển các ngành nghề khác trong xã hội VN hiện nay.
- Thị trường lao động VN hiện chỉ cần nhiều **thợ** lành nghề chứ không cần nhiều **thầy**. Trong khi đó đại học VN lại sản xuất đại trà kỹ sư, cử nhân, thạc sĩ ... và các vị này chưa chắc đã có đủ kiến thức chuyên môn về ngành nghề mà họ đã theo học.
- Nhu cầu tuyển dụng những sinh viên đã tốt nghiệp đại học trong các lãnh vực công cũng như tư trên thị trường lao động Việt Nam hiện nay là rất hiếm hoi. Nếu không phải là con ông cháu cha, lại không có tiền đứt lót nữa, nên dù là có thực học và thực tài, thì cũng không hy vọng là sẽ kiếm được một công việc làm thích hợp với khả năng và sở học của mình.

Trên BBC Tiếng Việt, ngày 18-08-2017, Tiến Sĩ Nguyễn Tiến Dũng, giáo sư toán của trường đại học Toulouse (Pháp) có đề cập đến hiện tượng nhiều trường đại học ở VN được mở ra không phải vì mục đích giáo dục mà là vì mục đích kiếm tiền:

“Các trường này đào tạo ra những người tuy có bằng đại học nhưng không có kiến thức. Phần lớn sinh viên Việt Nam học ra kiến thức lờ mờ và không đáp ứng được nhu cầu của thị trường lao động, kể cả ngành sư phạm.”

3- Báo chí ca ngợi người Việt Nam thân thiện hiếu khách, vậy tại sao đa số du khách nước ngoài tuyên bố sẽ không quay trở lại Việt Nam lần thứ 2:

Có nhiều lý do khiến cho du khách nước ngoài một khi đã đến VN rồi là họ không bao giờ muốn trở lại VN thêm một lần thứ hai nữa. Sau đây là một vài lý do chính:

- Giao thông hỗn loạn: Một khi bước chân ra đường phố để đi thăm viếng hay du ngoạn một danh lam thắng cảnh nào, du khách có thể bị chậm trễ vài ba tiếng đồng hồ là chuyện thường tình vì nạn kẹt xe hay còn gọi là nạn ùn tắc giao thông. Ngoài ra, du khách còn có thể bị xe đụng hay bị xe cán từ bị thương cho tới tử vong bất kỳ lúc nào vì tệ trạng lái xe bất chấp luật lệ giao thông.
- Không có an toàn thực phẩm: Việt Nam rất đa dạng và phong phú về thực phẩm, song hiện nay một số không ít những thực phẩm này bị nhiễm hóa chất độc hại; ngoài ra cách chế biến thực phẩm cũng không được giữ gìn vệ sinh đúng mức khiến nhiều du khách bị ngộ độc đến nỗi phải đưa đi cấp cứu hoặc mới phát bệnh sau khi đã về nước.
- Dịch vụ y tế thấp kém: Một khi du khách ngoại quốc phải vào bệnh viện vì bệnh đột xuất, ngộ độc thực phẩm hay tai nạn giao thông v.v... thì họ sẽ không được chăm sóc và chữa trị đúng mức nên sinh mạng của họ hoàn toàn không được bảo đảm.

Sau đây là một thí dụ điển hình cho sự kiện này:

Vào ngày 26 tháng 7 năm 2012, cô Cathy Huỳnh 26 tuổi, Việt kiều ở Canada, và một người bạn Mỹ của cô là Kari Bowerman, 27 tuổi cư dân bang Wisconsin, cả hai cùng dạy Anh Ngữ tại Nam Hàn và cùng đến VN để nghỉ hè. Ngay ngày hôm sau họ được đưa vào bệnh viện Khánh Hòa cấp cứu trong tình trạng ói mửa, khó thở, khoảng 3 giờ sau khi nhập viện, cô Kari qua đời và cô Cathy được cho về. Tuy nhiên chỉ hai ngày sau cô Cathy cũng từ trần theo cô Kari.

Cô Jennifer Jaques, chị của cô Kari Bowerman, người đã tới VN để nhận xác em, đã cho đài CNN biết như sau: *“Thật là ác mộng khi cố đi tìm thông tin về cái chết của em tôi. Không có báo cáo của bệnh viện, không có báo cáo của công an, không có cái gì hết. Bất cứ điều gì đã xảy ra cho em tôi, tôi muốn chắc là nó không xảy ra cho ai khác hết.”*

Bà Huỳnh Thị Hương, mẹ cô Cathy Huỳnh, từ Ontario, Canada bay về Việt Nam lo hậu sự cho con gái, tỏ ra tức giận khi phát biểu với báo chí, *“Tôi thật sự tức giận về sự vô trách nhiệm của đội ngũ nhân viên y tế trong bệnh viện. Con tôi chết bởi nó không nhận được sự chăm sóc, điều trị cần thiết khi được đưa vào bệnh viện.”*

- Coi du khách là đối tượng để trán lột và trục lợi: Ăn mày ăn xin thường túm năm tụm ba bám theo du khách để xin tiền; kẻ cắp và kẻ cướp giật thường rình mò và theo sát khách du lịch để chờ cơ hội ăn cắp hay cướp giật; nhà hàng và khách sạn tính giá bán thực phẩm hay giá thuê phòng đối với du khách thường cao hơn giá đối với người trong nước. Đặc biệt là các cửa hàng trên đường phố chuyên bán loại hàng dành riêng du khách thường xuyên có tình trạng chèo kéo khách, ép mua, lừa mua với giá cao, thậm chí dọa đánh hay đập máy ảnh

4- Đảng Cộng sản Việt Nam thừa nhận rằng chưa có nhận thức rõ, cụ thể và đầy đủ về thế nào là “Nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa”, vậy rốt cuộc ai nghĩ ra mô hình này?

Theo lý thuyết Marxist, thì xã hội loài người gồm hai tầng chính, hạ tầng cơ sở (substructure) và thượng tầng kiến trúc (superstructure); theo lý thuyết Marxist, cơ chế kinh tế là hạ tầng cơ sở và chế độ hay thể chế chính trị là thượng tầng kiến trúc. Cũng theo lý thuyết này thì hạ tầng cơ sở và thượng tầng kiến trúc có một mối tương quan khăng khít với nhau đến nỗi không thể tách rời ra khỏi nhau được; một khi bị tách rời thì cả hai đều bị diệt vong.

Vào cuối thập niên 80 thể chế CS ở các quốc gia Đông Âu hoàn toàn sụp đổ nên cơ chế kinh tế cộng sản hay cơ chế kinh tế chỉ huy của các nước này cũng hoàn toàn phá sản theo, chỉ còn một vài nước CS lèo tèo ở

Trung Mỹ và Á Châu còn duy trì được chế độ CS, trong đó có Việt Nam. Do đó các nước này phải tự tìm kiếm một thể chế kinh tế nào đó để thay thế cơ chế kinh tế chỉ huy hay kinh tế cộng sản hầu duy trì chế độ cộng sản trên đất nước của họ. Vào dịp này, các đỉnh cao trí tuệ của đảng CSVN đã phát minh hay sáng chế ra thể chế **kinh tế thị trường** (tức kinh tế tư bản) **được định hướng theo xã hội chủ nghĩa** và được coi như là một lối thoát hiểm trong tình trạng cùng quẫn, theo cung cách mà tổ tiên gọi là “đói ăn vụng túng làm càn” hay “mượn đầu heo để nấu cháo” thôi cháu ạ.

Kể từ đó CHXHCN/VN được coi là quốc gia đầu tiên trên thế giới đã sáng tạo ra “kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa” và cũng là quốc gia đầu tiên trên thế giới áp dụng cơ chế này vào thực tế.

Trong một video có tựa đề là “Thầy Thích Chân Quang thuyết giảng về Kinh Tế Thị Trường Định Hướng Xã Hội Chủ Nghĩa” vào buổi sáng mừng 1 tết Giáp Ngọ (2014) có một đoạn nhà sư Quốc Doanh này đã thuyết giảng như sau:

“Không ngờ Việt Nam ta đã chọn được mô hình cho thế giới tương lai, chỉ có cái là ta chưa đủ khả năng để thực hiện tốt điều này lắm thôi. Ta đang còn phải vất vả đấu tranh với nghèo đói, đấu tranh với... phát triển (!?). Nhưng mà cái phương châm ta đưa ra vô tình đã là mô hình lý tưởng cho thế giới tương lai. Ta nên tự hào người Việt Nam ta đã chọn được mô hình này, thế giới chưa thấy....”

Để cho mọi người tin rằng đây là lời thuyết giảng thành thật, Thích Chân Quang thêm rằng:

“Thầy nói câu này là thầy nói bằng nhãn quan nhà Phật nhá, chứ thầy hồng nịnh nhà nước đâu. Mặt thầy có nịnh ai không? Không, mặt thầy hồng biết nịnh ai hết! Thầy vừa nói bằng tất cả tư duy, trí tuệ và bằng cái đạo lý của nhà Phật. Sau này chắc chắn cả thế giới này phải lấy mô hình của Việt Nam mà bắt chước... Ta may mắn là người Việt Nam, ta chọn con đường này.”

Trong một buổi nói chuyện với các vị lãnh đạo thành Hồ tại Học viện Chính trị Quốc gia TP/HCM, khi được hỏi về thể nào là thể chế kinh tế thị trường được định hướng theo XHCN, ông Bùi Quang Vinh bộ trưởng bộ Kế Hoạch Đầu Tư đáp: *“Chúng ta cứ nghiên cứu mô hình đó, mà mãi có tìm ra đâu. Làm gì có cái thứ đó mà đi tìm”.*

5- Nhiệm vụ của báo chí truyền thông là nói lên sự thật hay là nói lên những điều có lợi cho đảng?

Trong các quốc gia có quyền tự do báo chí, thì báo chí truyền thông có nhiệm vụ nói lên sự thật mà không cần quan tâm là sự thật ấy có lợi cho ai và có hại cho ai. Song tại Việt Nam, một quốc gia độc tài toàn trị, không hề có quyền này và quyền này hoàn toàn nằm trong tay của đảng CSVN và chính phủ CSVN. Do đó Đảng và Chính Phủ không cho phép báo chí nói ra những điều bất lợi cho uy tín của đảng và chính phủ dù điều đó là sự thật trăm phần trăm.

Năm 2006, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ký Chỉ thị 37 để thực hiện nghị quyết của Bộ Chính Trị về biện pháp tăng cường lãnh đạo, quản lý báo chí. Theo chỉ thị này, Chính phủ Việt Nam "kiên quyết không để tư nhân hóa báo chí dưới bất cứ hình thức nào; không để bất cứ tổ chức, cá nhân nào lợi dụng, chi phối báo chí phục vụ lợi ích riêng."

Hiện nay có hơn 900 tờ báo và gần 100 đài phát thanh và truyền hình trong nước đều phụ thuộc vào những cơ quan nhà nước và chịu sự chỉ đạo của Bộ Thông Tin - Truyền Thông và Ban Văn Hóa Tư Tưởng của Đảng CSVN. Tháng 8 năm 2011 tại Hội nghị báo chí nhóm họp ở Quảng Bình, Cục Báo Chí thuộc Bộ Thông tin và truyền thông Việt Nam tái khẳng định rằng **tất cả báo chí trong nước đều là cơ quan ngôn luận của Đảng và Chính Phủ** do đó nhiệm vụ chính yếu là "tuyên truyền đường lối, chủ trương của Đảng và chính sách, pháp luật của Nhà nước đến nhân dân." Vì vậy báo chí phải cảnh giác việc "đưa tin không phù hợp với lợi ích quốc gia và nhân dân" và những "nhận thức chính trị sai lệch."

Qua những dẫn chứng trên đây người ta có thể kết luận mà không sợ sai lầm rằng: *“Ở Việt Nam hiện nay, nhiệm vụ của báo chí truyền thông là chỉ nói lên những điều có lợi cho đảng mà thôi.”*

6- Nhà nước nhận lương từ tiền thuế của dân để làm việc phục vụ nhân dân hay để cai trị nhân dân?

Ở đây cháu cần phải phân biệt hai loại quốc gia; trong một quốc gia dân chủ thật sự, nhân viên nhà nước hay nhân viên chính quyền, từ cấp trung ương đến địa phương, đều được trả lương bằng tiền đóng thuế của dân để phục vụ nhân dân. Theo nguyên tắc, người trả lương là chủ và người nhận lương là người làm thuê, vì thế mà người ta thường nói là nhân viên chính quyền thực chất chỉ là đầy tớ của nhân dân; song trong một quốc gia bị trị hay bị thống trị bởi một quốc gia khác thì nhân viên chính quyền của quốc gia này cũng được trả lương bằng tiền đóng thuế của dân nhưng không phải là phục vụ nhân dân mà là để cai trị nhân dân.

Việt Nam hiện nay thực chất không phải là một quốc gia dân chủ mà là một quốc gia bị thống trị không phải bởi ngoại bang mà bởi một đảng cướp có tên là đảng Cộng Sản Việt Nam. Nói thế không phải là chú cố tình vu khống bôi nhọ đảng CSVN đâu cháu ạ. Thật sự người ta không thể tìm được một văn kiện, tài liệu nào trung thực và đúng đắn để có thể chứng minh một cách rõ ràng và minh bạch rằng, toàn dân VN đã trao quyền hay ủy quyền lãnh đạo hay điều hành đất nước một cách hợp pháp hay hợp hiến cho đảng CSVN. Như thế có nghĩa là việc đảng CSVN huênh hoang tuyên bố là được toàn dân VN ủy quyền hay trao quyền cho đảng này lãnh đạo đất nước VN chỉ là những mỹ từ để che phủ việc cướp quyền toàn dân của đảng này mà thôi. Nói khác đi là hiện nay nhân viên của chính phủ CSVN nhận lương từ tiền thuế do dân đóng góp không phải là phục vụ nhân dân mà là để cai trị nhân dân.

7- Công an là lực lượng được thành lập để bảo vệ dân hay bảo vệ chế độ?

Theo điều 14, luật Công An Nhân dân, số:73/2014/QH13, thì CAND có chức năng tham mưu cho Đảng, Nhà Nước về bảo vệ an ninh quốc gia, bảo đảm trật tự, an toàn xã hội, đấu tranh phòng chống tội phạm; chịu trách nhiệm trước chính phủ thực hiện thống nhất quản lý nhà nước về an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội; đấu tranh phòng chống âm mưu, hoạt động của các thế lực thù địch, các loại tội phạm và vi phạm pháp luật về an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội.

Bảo đảm trật tự, an toàn xã hội, đấu tranh phòng chống tội phạm có nghĩa là bảo vệ dân. Đấu tranh phòng chống âm mưu, hoạt động của các thế lực thù địch, các loại tội phạm và vi phạm pháp luật về an ninh quốc gia có nghĩa là bảo vệ chính quyền hiện hữu. Như vậy theo lý thuyết, CAND được thành lập để đồng thời bảo vệ cả nhân dân lẫn chính quyền.

Trong một quốc gia đa nguyên đa đảng, thì chính quyền hiện hữu thường thay đổi theo thời gian tùy thuộc vào ý muốn của người dân qua một cuộc tổng tuyển cử; hễ đảng nào chiếm được đa số phiếu của dân chúng thì đảng ấy nắm chính quyền. Song ở Việt Nam, một quốc gia chỉ có một đảng duy nhất là đảng CSVN và mỗi khi có tổng tuyển cử thì “đảng cử dân bầu” nên chính quyền VN luôn luôn do đảng CSVN nắm giữ và chế độ cộng sản đã tồn tại ở VN từ năm 1945 đến nay.

Tóm lại, ở Việt Nam hiện nay, nhiệm vụ chính của CAND là bảo vệ chế độ và nhiệm vụ phụ là bảo vệ nhân dân. Dưới đây là một bằng chứng cho sự việc này:

Khẩu hiệu trên đây được viết lớn và được dựng ngay ở mặt tiền trụ sở Bộ Công An ở số 44 Yết Kiêu, Hà Nội vào dịp kỷ niệm 80 năm ngày thành lập đảng Cộng sản Việt Nam (3 tháng 2/1930-2010).

8- Khẩu hiệu của quân đội là “trung với đảng”, vậy sao khi hi sinh lại ghi trên bia mộ là “tổ quốc ghi công” chứ không phải “đảng ghi công”?

Khẩu hiệu của Quân Đội Nhân Dân Việt Nam (QĐND/VN) trước đây là “trung với nước – hiếu với dân”, song vào năm 2013 vì nhu cầu sửa đổi Hiến Pháp 1992, và chính trị hóa vai trò của QĐND nên khẩu hiệu “trung với nước – hiếu với dân” được đổi thành “trung với đảng - hiếu với dân”.

Khi ghi trên mộ bia “tổ quốc ghi công” theo ý nghĩa QĐND “trung với nước hiếu với dân” thì không có gì đáng phàn nàn cả, vì từ “nước” và từ “tổ quốc” đồng nghĩa với nhau; song dùng theo ý nghĩa QĐND “trung với đảng hiếu với dân” thì dường như có vẻ gượng gạo khó nghe. Khi nói trung thành với một người nào đó, có nghĩa là ta phải trung thành với người đó và đôi khi còn phải hy sinh tính mạng của mình cho người đó nữa; theo lẽ thường tình, khi ta hy sinh cho ai, thì người đó phải ghi nhớ công ơn của ta. Nói khác đi, một khi QĐND trung thành với Đảng và hy sinh bảo vệ Đảng, thì Đảng phải ghi công QĐND, chứ QĐND có trung thành và hy sinh để bảo vệ Tổ Quốc đâu mà bắt Tổ Quốc ghi công. Công bằng mà nói, việc QĐND/VN hy sinh cho đảng CSVN không hề dính dáng gì đến Tổ Quốc Việt Nam cả, vì Đảng Tổ Quốc VN là hai thực thể khác nhau, như thế không thể cưỡng bách Tổ Quốc Việt Nam phải ghi công QĐND?

Sở dĩ ở Việt Nam có sự tréo cẳng ngổng này là vì kể từ ngày cướp được chính quyền vào tháng Tám năm 1945, rồi nắm độc quyền điều hành và lãnh đạo đất nước từ đó đến nay, thì hầu như giữa đảng CSVN và Nhà Nước Việt Nam không còn ranh giới nữa. Chữ **Đảng** (viết hoa) và chữ **Nhà Nước** (viết hoa) luôn luôn đi đôi với nhau như hình với bóng, nên có thể nói Đảng và Nhà Nước tuy hai mà một, tuy một mà hai. Căn cứ vào thực trạng ở Việt Nam hiện nay, người ta có thể nói rằng Đảng đồng nghĩa với Nhà Nước; Nhà Nước đồng nghĩa với Quốc Gia; Quốc Gia đồng nghĩa với Tổ Quốc, nên **Đảng** đồng nghĩa với **Tổ Quốc**, vì lẽ đó nên việc dùng “Tổ Quốc Ghi Công” thay vì “Đảng Ghi Công” trên mộ bia tử sĩ cũng không có gì gọi là chói tay gai mắt lắm cháu Lan ạ.

9- Tại sao có “huân chương kháng chiến chống Pháp, chống Mỹ” mà lại không có “huân chương kháng chiến chống Tàu”?

Vào ngày 17/02/1979 đã xảy ra cuộc chiến tranh biên giới giữa CHXHCN/VN và Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa, tuy cuộc chiến chỉ kéo dài một tháng nhưng rất khốc liệt; theo những nguồn tin độc lập thì số binh sĩ tử thương và bị thương về phía VN lên tới 50.000 người. Và vào ngày 14-3-1988, Hải quân Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa đã nổ súng cưỡng chiếm Gạc Ma thuộc quần đảo Trường Sa của Việt Nam; trong vụ cưỡng chiếm Gạc Ma đã làm cho trên dưới 100 binh sĩ hải quân Việt Nam tử vong.

Trong số binh sĩ VN bị tử thương, bị thương và sống sót sau hai cuộc chiến có rất nhiều người đã chiến đấu rất kiên cường chống lại quân xâm lăng Trung Quốc, nên rất xứng đáng nhận được huân chương kháng chiến chống Tàu hay Trung Quốc, nhưng rất tiếc CHXHCN/VN không hề có loại huân chương này. Theo chú nghĩ, sở dĩ CHXHCN/VN không có loại huân chương này có thể là vì các lý do sau đây:

- Một là vì tình hữu nghị “môi hở răng lạnh” hay vì mối tình “núi liền núi sông liền sông” giữa Việt Cộng và Trung Cộng do ông Hồ và ông Mao đã vun trồng và xây đắp trong nhiều năm trời.
- Hai là vì công ơn to lớn của đảng Cộng Sản Trung Quốc đã giúp cho đảng Cộng Sản Việt Nam chiếm được nửa nước VN vào năm 1954 và chiếm nốt nửa nước còn lại vào năm 1975. Khách quan mà nói, nếu không có sự giúp đỡ này chắc chắn đảng CSVN không thể đạt được thành quả vĩ đại như thế.
- Ba là vào ngày 25-2-1999, Tổng bí thư Lê Khả Phiêu đã đến triều kiến Tổng Bí Thư Giang Trạch Dân, TBT đảng CS Trung Quốc, vào dịp này Giang đã buộc Phiêu phải triệt để tôn trọng phương châm 16 chữ vàng là: “**Láng giềng hữu nghị - Hợp tác toàn diện - Ổn định lâu dài - Hướng tới tương lai**”

- Bốn là vào ngày 27-2-2002, Tổng Bí thư đảng Cộng Sản Trung Cộng kiêm Chủ tịch nước Trung Hoa Giang Trạch Dân đến thăm Việt Nam, hội đàm với Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh và Chủ tịch nước Trần Đức Lương, cũng vào dịp này Giang Trạch Dân đã ra lệnh cho Mạnh và Lương phải thực thi tốt bốn TỐT là: **“Láng giềng tốt - Bạn bè tốt - Đồng chí tốt - Đối tác tốt.”**
- Năm là đảng CSVN chủ trương **thà mất nước chứ không thể để mất đảng**, nên phải dựa vào vào đảng cộng sản Trung Quốc như là một thành trì cuối cùng để sống còn, do đó đảng CSVN đã tránh né bất cứ hành động nào có thể làm phật lòng đảng cộng sản Trung Hoa.

Các dẫn chứng trên đây thiết nghĩ cũng đã tạm đủ để giải đáp được thắc mắc về lý do tại sao CHXHCN/VN không có huân chương kháng chống Tàu của cháu.

10- Đảng cử thì đảng bầu, tại sao đảng cử lại bắt dân bầu?

Như đã đề cập trong lời giải đáp thắc mắc thứ sáu của cháu rằng, trong một quốc gia dân chủ đa nguyên đa đảng, khi một đảng muốn tham chính hay muốn ra nắm quyền điều hành quốc gia thì các đảng này phải đưa đảng viên của đảng mình ra ứng cử vào các ghế đại biểu quốc hội. Khi một đảng nào đó chiếm được quá bán số ghế đại biểu tại QH thì đảng đó được coi là đã được dân chúng tín nhiệm và trao quyền lãnh đạo đất nước cho đảng này; trong trường hợp không có đảng nào chiếm được đa số quá bán số đại biểu QH, thì đảng nào chiếm được nhiều ghế đại biểu nhất được quyền liên kết với một hay vài ba đảng khác, sao cho việc liên kết này đạt được đa số quá bán đại biểu của QH để hội đủ điều kiện đứng ra thành lập chính phủ điều hành quốc gia.

Ở VN hiện nay là **quốc gia độc đảng**, nên chỉ có một đảng duy nhất là đảng CSVN, tất nhiên đảng này chỉ đề cử đảng viên của nó ra ứng cử vào các ghế đại biểu QH; tuy nhiên để cho bớt phần nào tính chất độc diễn ở QH, đảng CSVN cũng đề cử khoảng 1% tổng số người được đảng đề cử ra ứng cử không phải là đảng viên đảng CS, song là người mà đảng CS có thể sai khiến dễ dàng. Nếu một đơn vị tuyển cử có số đại biểu QH ấn định là 10 ghế, thì đảng chỉ đề cử 11 ứng cử viên, rồi đảng xua dân đi bầu, vì thế dân bầu cho bất kỳ ai trong số 11 ứng cử viên này cũng đều là khi đồ đít hết. Cũng vì thế mà đảng viên đảng CSVN luôn luôn chiếm được 99% số ghế đại biểu QH và đảng CSVN luôn luôn là đảng độc quyền thành lập chính phủ. Do đó việc tổng tuyển cử của CHXHCN/VN hiện nay thực chất chỉ là một trò hề dân chủ; trong đó đảng CSVN vừa là diễn viên, vừa là đạo diễn lại vừa là khán giả; nói khác đi cái gọi là Quốc Hội của CHXHCN/VN ngày nay thực chất chỉ là Đảng Hội; một khi đã là Đảng Hội, thì các đảng viên bầu trong vòng nội bộ với nhau thôi, chứ có mắc mớ gì đến dân đâu mà bắt dân bầu, phải không cháu?

Theo thiên ý của chú, có lẽ nguyên do sự việc này là, nếu đảng cử đảng viên ra ứng cử đại biểu quốc, rồi các đảng viên của đảng lại bầu chọn các ứng cử viên này, rồi lại bảo đó là đại biểu QH của dân thì chớ nghe cũng không được hưởng chi là người dân Việt với năm ngàn năm văn hiến. Ví lẽ đó, các “chiến lược gia” của đảng Cộng đã phát minh ra “chiến thuật” trung dung là “bắt dân đi bầu” để có thể nói là những ứng cử viên đắc cử là đại biểu của người dân, tuy danh không chính nhưng ngôn cũng tạm thuận.

Chiến thuật bầu cử này vừa có thể **phình gạt người dân trong nước** tin rằng họ cũng có quyền bầu cử như những người dân các nước dân chủ khác, vừa có thể **lừa bịp dư luận quốc tế** rằng CHXHCN/VN cũng là một quốc gia dân chủ, vì người dân cũng có quyền bầu chọn đại biểu của họ vào QH như các quốc gia dân chủ khác. Theo chú nghĩ đây chỉ là hình thức dân chủ “giả cày” hay hình thức dân chủ “mượn đầu heo nấu cháo” của đảng CSVN, hầu che giấu bớt đi tính chất độc tài toàn trị của đảng CSVN hiện tại mà thôi.

11- Chủ nghĩa xã hội là chế độ ưu việt, vậy tại sao nó sụp đổ tại Nga, nơi nó được sinh ra và tại sao chỉ còn vài quốc gia theo mô hình này?

Thực ra Chủ Nghĩa Xã Hội (CNXH) chưa bao giờ được coi là một chủ nghĩa ưu việt của nhân loại cả; việc ca tụng CNXH hay Chủ Nghĩa Cộng Sản như là một chủ nghĩa ưu việt chỉ là những lời nói giả dối của các bộ máy tuyên truyền trong các quốc gia cộng sản, dựa trên quy luật “lộng giả thành chân” để người dân trong các nước này tin đó là chân lý. Theo quy luật này thì một điều giả dối song nếu được nhắc đi nhắc lại hàng trăm nghìn lần, nghe riết rồi người dân sẽ tin rằng đó là chân lý không thể chối cãi.

Chủ nghĩa CS thực chất chỉ là một chủ nghĩa không tưởng nên nó không thể đưa nhân loại đến “thiên đường vô sản” như nó đã hứa hẹn, mà chỉ có thể đưa con người xuống địa ngục trần gian; người dân trong các nước cộng sản không hề có các quyền tự do căn bản như tự do đi lại, tự do cư trú, tự do phát biểu, tự do hội họp v.v... phần lớn dân chúng trong các nước này phải sống dưới những điều kiện nghèo khổ và thiếu thốn.

Vào năm 1945, nhà văn Anh, George Orwell, đã viết một cuốn sách có tựa đề là Animal Farm (Trại Súc Vật), trong cuốn sách này Orwell đã ví von cái xã hội Liên Bang Xô Viết chỉ là một trại súc vật không hơn không kém.

- Đức Phật Sống Tây Tạng Đạt La Lạt Ma nói:
“Cộng Sản là loài cỏ dại mọc trên hoang tàn của chiến tranh, là loài trùng độc nảy nở trong rác rưởi của cuộc đời”
- Tổng bí thư đảng cộng sản Liên Xô Mikhail Gorbachev, đã tuyên bố:
“Tôi đã bỏ một nửa cuộc đời cho lý tưởng Cộng Sản. Hôm nay tôi đau buồn mà nói rằng, Đảng Cộng Sản chỉ biết tuyên truyền và dối trá”.
- Tổng Thống Nga Boris Yeltsin cũng đã tuyên bố:
“Cộng Sản không thể nào sửa chữa, mà cần phải đào thải, đập đổ”.

Những dẫn chứng trên đây chỉ là một số ít trong hàng chục lý do kiến cho CNXH sụp đổ tại Liên Bang Xô Viết nơi nó được sinh ra. Sở dĩ có một vài ba quốc gia chế độ cộng sản vẫn còn tồn tại như Trung Quốc, Triều Tiên, Việt Nam và Cuba, nhưng thật ra các quốc gia CS này chỉ còn cái vỏ cộng sản thôi, còn nội tạng đã bị thay thế hết cả rồi. Nói một cách khác, hiện nay các quốc gia này chỉ còn cái xác cộng sản thôi cháu a, còn linh hồn cộng sản đã tiêu diêu miền cực lạc cùng với linh hồn Marx, Lenin và Stalin từ lâu lắm rồi. Sở dĩ họ cố giữ lại cái vỏ hay cái xác Cộng Sản là nó vẫn còn là ông “ba bị chín quai mười hai con mắt” khiến cho những kẻ chống đối họ phải kiêng nể.

12- Tư tưởng Mác-Lenin là tư tưởng khai sáng nhân loại, vậy tại sao tượng Lenin bị phá sập tại Nga và các nước đông Âu trong tiếng hò reo của nhân dân?

Lenin là người tạo dựng nhà nước vô sản đầu tiên ở Nga và cũng là người sáng lập ra Quốc Tế Cộng Sản. Trong suốt thời gian nắm quyền ở Nga, Lenin luôn luôn dùng bạo lực cách mạng để giải quyết những mâu thuẫn chính trị. Do đó trong thời gian này hầu hết những phần tử ưu tú, trí thức và tinh hoa của nước Nga tỏ ra chống đối lại đường lối lãnh đạo và điều hành đất nước của ông đều bị ông thủ tiêu hay bị trục xuất ra khỏi nước Nga. Trong thời gian điều hành tổ chức Cộng Sản Quốc Tế, Lenin cũng chỉ bảo các lãnh tụ của các nước cộng sản dùng bạo lực cách mạng để giải quyết các mâu thuẫn chính trị trong nước như ông đã xử dụng ở Nga Xô, nên các phần tử chống đối cộng sản trong các nước này cũng bị thủ tiêu hàng loạt như ở Nga Xô. Số người chống đối lại nhà cầm quyền CS bị thủ tiêu trong các quốc gia cộng sản vào thời kỳ đảng cộng sản nắm quyền bính lên tới con số hàng chục triệu người. Sự kiện này đã reo rắc sự hận thù Lenin trong lòng dân chúng chẳng những ở Nga mà còn ở hầu hết các quốc gia cộng sản khác.

Mặt khác, khi chế độ cộng sản đang phát triển và thịnh hành tại các quốc gia cộng sản, thì tư tưởng Mac-Lenin được coi như là đỉnh cao trí tuệ của nhân loại, nên Lenin được tôn vinh như là một đại vĩ nhân của hành tinh này. Do đó tượng đài Lenin mọc lên như nấm tại hầu hết thủ đô và các thành phố lớn nhỏ của các nước

cộng sản, nhưng không phải do ý muốn của quảng đại quần chúng, mà do sự áp đặt hay cưỡng bách của chính quyền; vì thế cho nên khi chế độ cộng sản bị sụp đổ là cơ hội bằng vàng để dân chúng trong các nước này biểu lộ lòng hận thù Lenin tích lũy bấy lâu nay trong lòng họ, dưới hình thức nổi dậy, reo hò, đập phá các bức tượng Lenin trong đất nước của họ.

13- Hồ Chí Minh từng nói: “Không, tôi chẳng có tư tưởng gì ngoài tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê”. Vậy giáo trình tư tưởng Hồ Chí Minh ở đâu ra?

Theo ký giả Pháp Jean Lacouture (1921-2015), khi một người khách ngoại quốc hỏi ông Hồ rằng, tại sao ông không viết sách như Mao Trạch Đông, ông Hồ đã trả lời là: **"Mao đã nói hết rồi, còn gì để nói nữa đâu"**.

Trong cuốn hồi ký có tựa đề là *"Viết Cho Mẹ và Quốc Hộ"* xuất bản tại thành Hồ vào năm 1995, tác giả Nguyễn Văn Trấn (1914-1998), một đảng viên cộng sản kỳ cựu và cao cấp, cho hay là khi ông ta đề cập đến tư tưởng chỉ đạo cho Đảng Cộng Sản Việt Nam với ông Hồ Chí Minh thì được ông Hồ trả lời rằng:

"Không, tôi chẳng có tư tưởng gì, ngoài tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê. Tôi chỉ có phương pháp để giải quyết thỏa đáng từng vấn đề của ta. Chớ còn tư tưởng là quan niệm về vũ trụ, về thế giới và xã hội con người thì tôi là học trò của Mác, Ăng ghen, Lênin, chớ làm gì có tư tưởng ngoài triết học Mác".

Trên thế giới, các triết gia và các nhà trí thức thường chỉ đề cập đến Marsist, Leninist, Stalinist, Maoist ... song chưa hề có triết gia nào hay nhà trí thức nào của thế giới này đề cập đến Hoist cả. Như vậy rõ ràng là Hoist không hề có trong thực tế, nhưng Hoist đã xuất hiện ở Việt Nam vào năm 1990, như vậy, **đảng CSVN đã đào ở đâu ra cái gọi là Tư tưởng Hồ Chí Minh?**

Để trả lời cho câu hỏi này, trước hết ta cần phải tìm hiểu về những nguyên nhân nào đã phát sinh ra hay đã sáng tạo ra cái gọi là "tư tưởng Hồ Chí Minh".

- Vào năm 1989 bức tường Bá Linh bị phá sập, chủ nghĩa và chế độ Marxist - Leninist tại Đông Đức và các quốc gia Đông Âu cũng như tại Liên Xô hoàn toàn sụp đổ, và chỉ có vài ba quốc gia ở Á Châu và Trung Mỹ còn duy trì được chủ nghĩa và chế độ Marxist-Leninist, trong số này có Việt Nam. Để có thể duy trì được "cái chủ thuyết lỗi thời đã bị vứt vào sọt rác lịch sử" ấy tại Việt Nam, các lãnh tụ đảng CSVN có sáng kiến chế tạo một loại "tư duy" có tên là Tư Tưởng Hồ Chí Minh.
- Để phát huy sáng kiến này, các lãnh tụ CSVN đã chỉ thị cho các nhà lý thuyết gia Cộng sản, các Viện Marxist- Leninist, các Tạp chí của đảng CSVN v.v...thu thập và cốp nhặt những câu nói, những lời phát biểu rải rác của ông Hồ từ ngày thành lập đảng CSVN vào năm 1930 cho đến ngày ông Hồ về châu Marx, Lenin, Stalin ... vào năm 1969, rồi sắp xếp chúng lại thành một hệ thống lớp lang để tán dương và đề cao ông Hồ, đồng thời họ còn phát động nhiều chiến dịch rầm rộ và rộng lớn để thúc đẩy toàn đảng, toàn quân và toàn dân học tập "tư tưởng Hồ Chí Minh".
- Trong Đại Hội 7, bản báo cáo của Ban Chấp Hành Trung Ương ghi rõ: **"Cái mới trong các văn kiện Đại hội lần này là cùng với chủ nghĩa Mác- Lê nin, Đảng nêu cao tư tưởng Hồ Chí Minh."** Bản báo cáo còn nhấn mạnh rằng: **" Đó là điều kiện cốt yếu để công việc đổi mới giữ được định hướng chủ nghĩa xã hội và đi đến thành công trong quá trình đổi mới"**.

Tóm lại ông **HCM thật sự không có tư tưởng gì ngoài tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê** cả, song trong cơn khủng hoảng tư duy trong thế giới cộng sản đã làm sụp đổ hoàn toàn hệ thống tư tưởng và chế độ cộng sản ở Liên Xô và Đông Âu, khiến cho chế độ cộng sản ở Việt Nam lung lay tận gốc rễ. Trong hoàn cảnh cùng quẫn và bối rối này các lãnh tụ đương thời của đảng CSVN đã "chế tạo" cái gọi là TT/HCM như là một giải pháp tốt đẹp để giúp họ không phải từ bỏ chủ nghĩa và chế độ Mác-Lê mà vẫn duy trì được quyền bính cùng những đặc quyền đặc lợi.

Để phổ biến sâu rộng cái TT/HCM không có thật này trong dân chúng theo cung cách “lộng giả thành chân” đảng CSVN đã ra lệnh cho các trường đại học trong nước phải mở bộ môn TT/HCM để giảng dạy cho sinh viên, do đó cái gọi là “Giáo Trình Tư Tưởng Hồ Chí Minh” đã nẩy sinh.

Chú hy vọng những lời giải đáp của chú trên đây có được phần nào trùng hợp với những lời giải đáp sẵn có của cháu.

Chúc cháu và gia đình luôn luôn vui mạnh,

Một Người Lính Trẻ Việt Nam Cộng Hòa
Một Công Dân Già Hiệp Chúng Quốc
Huy Vũ